Projekt – metody optymalizacji	Data złożenia projektu: 16.05.2021
Numer grupy projektowej: 02	lmię i nazwisko I: Karol Matoga
	lmię i nazwisko II: Dariusz Nowak

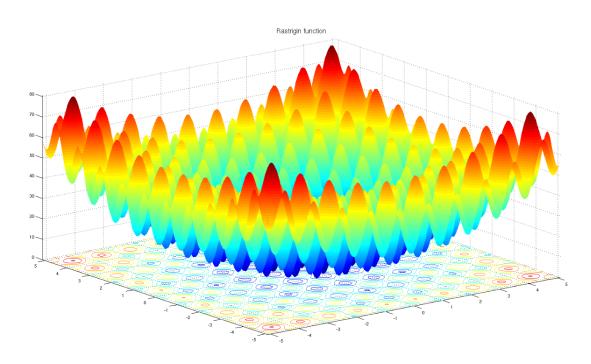
Tytuł projektu

1. Opis optymalizowanych funkcji

Optymalizowaliśmy następujące funkcje:

- Funkcje Rastrigina
- Funkcje Ackley
- Funkcję Sfery

Funkcja Rastrigina

Rys 1. Wykres funkcji Rastrigina (dla N=2)

Dziedzina: $-5.12 \le x_i \le 5.12$

Minima lokalne:

f(-0.00029737, 0.00528922) = 0.0056 f(0.0020469, 0.00033317) = 0.0009f(0.00204161, 0.00033944) = 0.0008 Minimum globalne: f(0,...,0) = 0

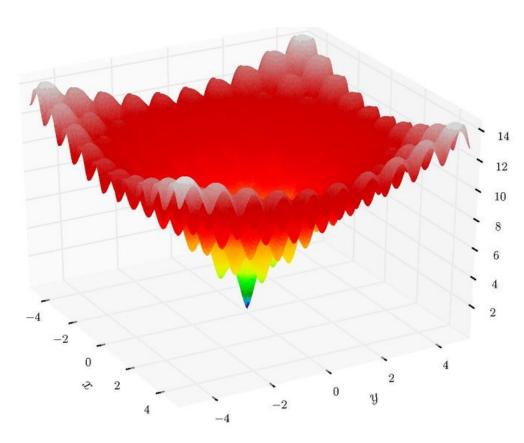
Funkcja Rastrigin jest funkcją niewypukłą używaną jako test wydajności dla algorytmów optymalizacji. Jest to nieliniowa funkcja multimodalna. Znalezienie minimum tej funkcji jest dość trudnym problemem ze względu na dużą przestrzeń wyszukiwania i dużą liczbę minimów lokalnych

Na przestrzeni wektorowej **n** opisana jest wzorem:

$$f(\mathbf{x}) = An + \sum_{i=1}^n \left[x_i^2 - A\cos(2\pi x_i)
ight]$$

gdzie A = 10 oraz x_i należy do [-5.12, 5.12].

Funkcja Ackleya

Rys 2. Wykres funkcji Ackley'a

Dziedzina: $-5 \le x, y \le 5$

Minima lokalne:

 $f(-0.13052397 \ 0.12817194) = 1.2403$

 $f(-0.21820178 \ 0.04745513) = 1.5590$

 $f(-0.72352724 \ 0.07104326) = 3.2272$

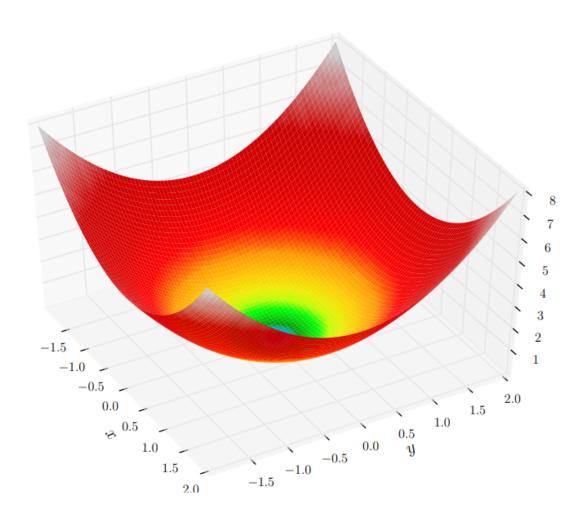
Minimum globalne: f(0,0) = 0

Funkcja Ackleya jest funkcją niewypukłą używaną jako problem testu wydajności dla algorytmów optymalizacji.

W przestrzeni wektorowej dwuwymiarowej jest zdefiniowana przy pomocy wzoru:

$$egin{aligned} f(x,y) &= -20 \mathrm{exp} \Big[-0.2 \sqrt{0.5 \left(x^2 + y^2
ight)} \Big] \ &- \mathrm{exp} [0.5 \left(\cos 2\pi x + \cos 2\pi y
ight)] + e + 20 \end{aligned}$$

Funkcja Sfery

Dziedzina:
$$-\infty \le x \le \infty$$
, $1 \le i \le n$

Minima lokalne:

f(0.225, 0.153, 0.341, 0.431, 0.283, 0.261, 0.271, 0.414, 0.222, 0.127) = 0.8375 f(0.273, 0.272, 0.263, 0.355, 0.181, 0.310, 0.142, 0.212, 0.396, 0.321) = 0.7996 f(0.191, 0.467, 0.123, 0.289, 0.398, 0.096, 0.295, 0.156, 0.120, 0.065) = 0.6527Minimum globalne: $f(x_1, ..., x_n) = f(0, ..., 0) = 0$

Funkcja Sfery jest funkcją unimodalną. Opisana jest za pomocą formuły:

$$f(oldsymbol{x}) = \sum_{i=1}^n x_i^2$$

2. Wykorzystana implementacja wraz z opisem parametrów

Nasz projekt został zrobiony przy użyciu języka Python (środowisko: jupyter notebook uruchomiony z konsoli anaconda, biblioteka: pyswarm ()). Do optymalizacji wybranych przez nas funkcji wykorzystano algorytm optymalizacji rojem cząstek. Ideą algorytmu PSO jest przeszukiwanie przestrzeni rozwiązań danej funkcji za pomocą tzw. roju cząstek. Do każdej cząstki przypisana jest jej pozycja oraz wektor prędkości w jakim się porusza. Każda z cząstek zapamiętuje swoje najlepsze rozwiązanie (rozwiązanie lokalne) oraz najlepsze rozwiązanie z całego roju (rozwiązanie globalne). Prędkość ruchu każdej z cząstek jest zależny od najlepszego położenia globalnego i lokalnego rozwiązania, a także od prędkości w poprzednich krokach. Poniższy wzór opisuje prędkość danej cząstki:

$$v = wv + c_1 r_1 (l - x) + c_2 r_g (g - x)$$

Gdzie:

- v prędkość cząstki
- w współczynnik bezwładności, określa wpływ prędkości w poprzednim kroku
- $m{c}_1$ współczynnik dążenia do najlepszego lokalnego rozwiązania (im większy, tym cząstka będzie miała większą skłonność do latania wokół swojej najlepszej pozycji)
- c_2 współczynnik dążenia do najlepszego globalnego rozwiązania (im większy, tym cząstki chętniej będą grupowały się w pobliżu najlepszego globalnego rozwiązania)

- I położenie najlepszego lokalnego rozwiązania
- g położenie najlepszego globalnego rozwiązania
- x położenie cząstki
- r_l, r_g losowe wartości z przedziału <0,1>

Schemat działania można podzielić na dwa etapy (ogólnie jak w metodach optymalizacji):

- I. Inicjalizacja algorytmu:
  - 1) Losowanie początkowych pozycji cząstek
  - 2) Zapisanie aktualnych pozycji cząstek, jako ich najlepszych lokalnych rozwiązań.
  - 3) Jeśli w jakiejś cząstce jej najlepsze rozwiązanie lokalne jest lepsze od najlepszego globalnego to zapisz je jako najlepsze rozwiązanie globalne.
  - 4) Wylosowanie prędkości początkowych cząstek.

II. Petla optymalizacyjna:

- 1) Aktualizacja prędkości cząstek (w oparciu o wiedzę własną, sąsiadów, roju i losowość)
- 2) Aktualizacja położenia cząstek (w oparciu o prędkość)
- 3) Jeżeli w jakiejś cząstce jej aktualne rozwiązanie jest lepsze od jej najlepszego lokalnego zaktualizuj jej najlepsze rozwiązanie lokalne.
- 4) Jeśli w jakiejś cząstce jej najlepsze rozwiązanie lokalne jest lepsze od najlepszego globalnego to zaktualizuj najlepsze rozwiązanie globalne.

3. Wyniki, ich dyskusja oraz wnioski

Funkcja Sfery

```
In [85]: iterations = 100
          for i in range(iterations):
               # aktualizacja najlepszego minimum lokalnego jakie znalazła czastka
               my_swarm.current_cost = sphere(my_swarm.position) # obliczenie obecnego kosztu kosztu (wartosc funkcji celu)
               my_swarm.pbest_cost = sphere(my_swarm.pbest_pos) # obliczenie najlepszej lokalnej pozycji
               my_swarm.pbest_pos, my_swarm.pbest_cost = P.compute_pbest(my_swarm) # przypisanie
               # aktualizacja najlepszego globalnego
                obliczenie gbest jest zależne od naszej topologii (w naszym wypadku gwiazda)
               if np.min(my_swarm.pbest_cost) < my_swarm.best_cost:</pre>
                   my_swarm.best_pos, my_swarm.best_cost = my_topology.compute_gbest(my_swarm)
               if i%20==0:
                   print('Iteracja: {} | my_swarm.best_cost: {:.4f}'.format(i+1, my_swarm.best_cost))
               # aktualizacja wektorow pozycji i predkosci, zalezne od topologii
               my_swarm.velocity = my_topology.compute_velocity(my_swarm)
               my_swarm.position = my_topology.compute_position(my_swarm)
          print('Najlepszy znaleziony koszt: {:.4f}'.format(my_swarm.best_cost))
          print('Najlepsza znaleziona pozycja: {}'.format(my_swarm.best_pos))
          Iteracja: 1 | my_swarm.best_cost: 1.5199
          Iteracja: 21 | my_swarm.best_cost: 0.8392
Iteracja: 41 | my_swarm.best_cost: 0.8375
Iteracja: 61 | my_swarm.best_cost: 0.8375
Iteracja: 81 | my_swarm.best_cost: 0.8375
          Najlepszy znaleziony koszt: 0.8375
Najlepsza znaleziona pozycja: [0.22582631 0.15362977 0.34160872 0.4312552 0.28310125 0.26129921
           0.27148397 0.41479346 0.2229798 0.12778015]
```

Rys 3. Implementacja oraz wyniki z pierwszego uruchomienia optymalizacji funkcji sfery

Pierwsze uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): 0.8375

Znalezione rozwiązania (x): **0.22582631**, **0.15362977**, **0.34160872**, **0.4312552**, **0.28310125**, **0.26129921**, **0.27148397**, **0.41479346**, **0.2229798**, **0.12778015**

Drugie uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): 0.7996

Znalezione rozwiązania (x): **0.27356104**, **0.27284337**, **0.26323798**, **0.35504425**, **0.18161761**, **0.31052417**, **0.14228952**, **0.21253046**, **0.39616645**, **0.32125183**

Trzecie uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): 0.6527

Znalezione rozwiązania (x): **0.19175509**, **0.46715089**, **0.12381516**, **0.28961174**, **0.39823832**, **0.09680466**, **0.29505187**, **0.15672704**, **0.12089779**, **0.06586591**

Aby uzyskać następujące wyniki zaimportowano predefiniowaną funkcję sfery:

```
In [3]: from pyswarms.utils.functions.single_obj import sphere
```

Następnie zdefiniowano topologię, opcje uruchomienia (c1, c2 oraz w) i na samym końcu stworzono instancję klasy Swarm, która zawiera funkcjonalności algorytmu roju cząstek:

```
In [101]: my_topology = Star()
In [102]: my_options = {'c1': 0.6, 'c2': 0.3, 'w': 0.4}
In [103]: my_swarm = P.create_swarm(n_particles=50, dimensions=10, options=my_options)
```

Funkcja Rastrigina

Rys 4. Implementacja oraz wyniki z pierwszego uruchomienia optymalizacji funkcji rastrigina

Pierwsze uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): 0.0056

Znalezione rozwiązania (x): -0.00029737, 0.00528922

Drugie uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): 0.0009

Znalezione rozwiązania (x): **0.0020469 0.00033317**

Trzecie uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): 0.0008

Znalezione rozwiązania (x): 0.00204161 0.00033944

Aby uzyskać następujące wyniki zaimportowano predefiniowaną funkcję rastrigina:

```
In [12]: from pyswarms.utils.functions.single_obj import rastrigin
```

Następnie zdefiniowano topologię, opcje uruchomienia (c1, c2 oraz w) i na samym końcu stworzono instancję klasy Swarm, która zawiera funkcjonalności algorytmu roju cząstek:

```
In [129]: my_topology_rastrigin = Star()
In [130]: max_bound = 5.12 * np.ones(2)
    min_bound = - max_bound
    bounds = (min_bound, max_bound)

In [131]: my_options_rastrigin = {'c1': 0.6, 'c2': 0.3, 'w': 0.4}
In [132]: my_swarm_rastrigin = P.create_swarm(n_particles=50, dimensions=2, options=my_options, bounds=bounds)
```

Co ważne trzeba było zdefiniować dodatkowe ograniczenia na dziedzinę (bounds) ponieważ funkcja Rastrigina posiada ograniczenia co do dziedziny [-5.12, 5.12].

Funkcja Ackley'a

```
In [73]: iterations = 100
for i in range(iterations):
    # aktualizacja najlepszego minimum lokalnego jakie znalazła czastka
    my_swarm_Ackley.current_cost = ackley(my_swarm_Ackley.position) # obliczenie obecnego kosztu kosztu (wartosc funkcji celu)
    my_swarm_Ackley.pbest_cost = ackley(my_swarm_Ackley.pbest_pos) # obliczenie najlepszej lokalnej pozycji
    my_swarm_Ackley.pbest_pos, my_swarm_Ackley.pbest_cost = P.compute_pbest(my_swarm_Ackley) # przypisanie

# aktualizacja najlepszego globalnego
    # obliczenie gbest jest zależne od naszej topologii (w naszym wypadku gwiazda)
    if np.min(my_swarm_Ackley.best_cost) < my_swarm_Ackley.best_cost = my_topology_Ackley.compute_gbest(my_swarm_Ackley)

if i%20==0:
    print('Iteracja: {} | my_swarm.best_cost: {:.4f}'.format(i+1, my_swarm_Ackley.best_cost))

# aktualizacja wektorow pozycji i predkosci, zalezne od topologii
    my_swarm_rosenbrock.velocity = my_topology_Ackley.compute_velocity(my_swarm_Ackley)
    my_swarm_rosenbrock.position = my_topology_Ackley.compute_velocity(my_swarm_Ackley)

print('Najlepszy_znaleziona pozycja: {'.4f}'.format(my_swarm_Ackley.best_cost))

Iteracja: 1 | my_swarm.best_cost: 1.2403
    Iteracja: 21 | my_swarm.best_cost: 1.2403
    Iteracja: 11 | my_swarm.best_cost: 1.2403
    Najlepsza_znaleziona pozycja: [-0.13052397_0.12817194]</pre>
```

Rys 5. Implementacja oraz wyniki z pierwszego uruchomienia optymalizacji funkcji Ackley'a

Pierwsze uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): **1.2403** Znalezione rozwiązania (x): **-0.13052397**, **0.12817194**

Drugie uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): 1.5590

Znalezione rozwiązania (x): -0.21820178, 0.04745513

Trzecie uruchomienie optymalizacji (100 iteracji)

Wartość funkcji celu (y): 3.2272

Znalezione rozwiązania (x): -0.72352724, 0.07104326]

Aby uzyskać następujące wyniki zaimportowano predefiniowaną funkcję Ackley'a:

```
In [48]: from pyswarms.utils.functions.single_obj import ackley
```

Następnie zdefiniowano topologię, opcje uruchomienia (c1, c2 oraz w) i na samym końcu stworzono instancję klasy Swarm, która zawiera funkcjonalności algorytmu roju cząstek:

```
In [139]: my_topology_Ackley = Star()
In [140]: max_bound_Ackley = 5 * np.ones(2)
    min_bound_Ackley = - max_bound_Ackley
    bounds_Ackley = (min_bound_Ackley, max_bound_Ackley)
In [141]: my_options_Ackley = {'c1': 0.9, 'c2': 0.3, 'w': 0.4}
In [142]: my_swarm_Ackley = P.create_swarm(n_particles=50, dimensions=2, options=my_options_Ackley, bounds=bounds_Ackley)
```

Co ważne trzeba było zdefiniować dodatkowe ograniczenia na dziedzinę (bounds) ponieważ funkcja Rastrigina posiada ograniczenia co do dziedziny [-5, 5].

Warto zauważyć, że wraz ze zmianą parametru c1 oraz c2 rosła dokładność oszacowania minimum globalnego.

Za każdym uruchomieniem optymalizacji otrzymywano różne wyniki. Dzieje się tak ponieważ funkcja tworząca Swarm'a (**pyswarms.backend.generators.create_swarm**) nie otrzymywała argumentu **init_pos**, a w związku z tym pozycja początkowa była generowana losowo.

PSO należy do algorytmów stochastycznych (prym wiedzie losowość). Zazwyczaj algorytmy stochastyczne dają lepsze wyniki od deterministycznych. Aby poprawić działanie algorytmów stochastycznych takich jak PSO należy wykonać wiele iteracji danych obliczeń pod daną metodę aby zminimalizować losowość i otrzymać dokładniejszy wynik.